

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ บทที่ 38
เรื่องชาวสะมาเรียใจดี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: เด็กมีความมุ่งมั่นในการติดตามพระคริสต์
ตัวชี้วัด: รู้และเข้าใจพระคัมภีร์
สาระการเรียนรู้: รู้และเข้าใจเรื่องราวพื้นฐานในพระคัมภีร์

กลุ่มอายุ : 3-5

ปี : 1

หัวข้อหลัก: พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

บทเรียน : คำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี (มาระโก 12:28-31, ลูกา 10:25-37)

เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กๆจะสามารถบอกเล่าเรื่องราวนี้ให้ผู้อื่นได้
2. เด็กๆจะบอกได้ว่า มี 2 สิ่งที่พระเจ้าอยากให้เราทำ นั่นคือ รักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาษ สีเทียน ดินสอสี หรือ ปากกาทำเครื่องหมาย

อุปกรณ์การสอนสำหรับกิจกรรมเสริม
ไม่มีกิจกรรมเสริมสำหรับบทเรียนนี้

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม หรือ จัดทำ:

- อ่านและศึกษาบทเรียนและพระคัมภีร์ (มาระโก 12:28-31 ลูกา 10:25-37)
- เขียนชื่อสิ่งที่คุณจะขอบคุณพระเจ้า และเขียนชื่อสิ่งที่คุณจะขอบคุณพระเจ้า
- ฝึกซ้อมการทำกิจกรรมนี้
- รวบรวมอุปกรณ์
- อธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ ที่คุณกำลังจะสอน อธิษฐานขอให้พวกเขาที่จะเป็นเด็กที่รู้จักการขอบคุณพระเจ้า พูลขอพระเจ้าให้เตรียมใจคุณที่จะรักและสอนเด็ก ๆ

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

พูด: พระเยซูพูดกับชายคนหนึ่งที่ถามพระองค์ว่าจะดำเนินชีวิตอย่างไรจึงจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

- พระเยซูตรัสว่า “พระคัมภีร์เขียนว่าอย่างไร?”
- ชายผู้นั้นตอบว่า “พระคัมภีร์กล่าวว่า เราควรรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน แต่ใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า? พระเยซูตอบเขาว่า เรื่องนี้จะตอบคำถามของเขา”

การนำเสนอบทเรียน:

พูด: มีชายคนหนึ่งเดินทางคนเดียวในเมืองๆหนึ่ง เขาถูกขุดและถูกโจรปล้นสิ่งของ เขาล้มลงบาดเจ็บบนถนนและไม่มีใครช่วย เขาต้องการการดูแล

- มีชายคนหนึ่งเดินทางมาที่ถนนสายเดียวกันนี้ เขารีบเดินหลบไปและไม่ได้หยุดช่วยชายที่บาดเจ็บ
- ต่อมา มีชายอีกคนหนึ่งผ่านมา แต่ก็เดินข้ามไปยังถนนอีกฟากหนึ่ง โดยไม่สนใจคนบาดเจ็บเช่นกัน เขาไม่ต้องการเข้าใกล้คนที่มึนเลือดไหลเต็มตัว
- ถ้าเป็นเด็ก ๆ เด็ก ๆ จะทำอะไร? เด็ก ๆ คิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป? (ให้เด็ก ๆ ตอบสนอง)
- ในที่สุด ชายคนที่ 3 ผ่านมาบนถนนสายเดียวกัน เขาจีลา
- เด็ก ๆ คิดว่าชายคนนี้จะหยุดช่วยเหลือคนบาดเจ็บไหม? (ให้เด็ก ๆ ตอบสนอง)
- ชายผู้นี้รู้สึกเศร้าใจที่เห็นคนบาดเจ็บและหยุดเพื่อช่วยเขา เขาทำความสะอาดแผลและพันแผลให้กับคนบาดเจ็บ และจากนั้นก็อุ้มคนเจ็บขึ้นบนหลังลา เขาเดินจูงลาไป เพื่อไม่ให้คนเจ็บหล่นลงมา
- เมื่อพวกเขาเดินทางมายังเมืองอีกแห่งหนึ่ง เขาพบสถานที่ที่คนเจ็บจะพักอาศัยได้ ชายผู้นั้นจ่ายเงินเป็นค่าดูแลและค่าอาหารให้กับคนเจ็บก่อนที่จะเดินทางต่อไป

- หลังจากพระเยซูเล่าเรื่องนี้แล้ว พระองค์ถามว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของชายที่บาดเจ็บผู้นี้?” เขาตอบว่า “คือคนที่ช่วยเหลือเขา”
- พระเยซูตรัสว่า “จงไปทำเหมือนอย่างนั้น”

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

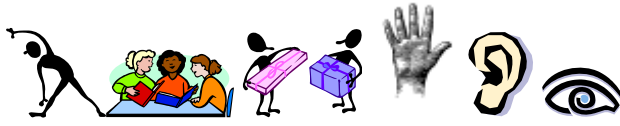
พูด:

1. ให้เรามาทำท่าประกอบเรื่องนี้กันเถอะ (ให้ครูเลือกเด็กๆที่จะแสดงเป็นคนเดินทางที่บาดเจ็บ และคน 2 คนที่มาพบแต่เดินผ่านไป เลือกเด็กที่จะแสดงเป็นชายคนที่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ และคนที่แสดงเป็นผู้ดูแลที่พักและจัดหาอาหารให้กับผู้บาดเจ็บ) ให้เด็กทำท่าประกอบ และให้ครูช่วยเด็กๆตามความจำเป็น

ถามเด็กๆด้วยคำถามดังต่อไปนี้ และให้เด็กๆตอบสนอง

1. มีสองสิ่งที่พระเยซูตรัสว่าพระคัมภีร์บอกให้เราทำนั้นคืออะไร? (รักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน)
2. เรื่องที่พระเยซูเล่า นั้น อะไรเกิดขึ้นอย่างแรก? (ชายคนหนึ่งกำลังเดินทางในเมืองหนึ่ง เขาถูกทุบตีและถูกปล้นข้าวของ)
3. จากนั้นเกิดอะไรขึ้น? (ชาย 2 คนเดินผ่านเขาไป โดยไม่ได้หยุดช่วย)
4. คนเดินทางคนถัดไปทำอะไร? เขาไม่สนใจชายคนที่บาดเจ็บด้วยใช่ไหม? (ไม่ใช่ เขาหยุดช่วยคนบาดเจ็บ)
5. เขาช่วยชายคนที่บาดเจ็บอย่างไร? (อาจตอบว่า: ล้างแผลและพันแผลให้คนเจ็บ นำเขาไปยังอีกเมืองหนึ่ง จ่ายเงินสำหรับค่าห้องพักและอาหารให้คนเจ็บ)
6. ใครคือเพื่อนบ้านของนักเรียน? (อาจมีหลายคำตอบ)
7. พระคัมภีร์บอกให้เราปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร? (อาจตอบว่า: ช่วยเหลือพวกเขา ดูแลพวกเขา แบ่งปันพวกเขา รักพวกเขา)
8. นักเรียนสามารถช่วยผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง? (อาจตอบว่า: เป็นคนใจดี แบ่งปัน ช่วยเมื่อเขามีความทุกข์หรือบาดเจ็บ)

เกม: ช่วยเหลือเพื่อนบ้านของคุณ

ให้เด็กๆ ย้ายไปยังพื้นที่ที่เตรียมไว้สำหรับเล่นเม ให้

พวกเขา นั่งลงตรงหน้าครู ให้ครูขึ้นตรงหน้าเด็ก

ครูร้องเพลง แสดงท่าทาง ให้เด็กๆ ดู และทำท่าผงกศีรษะแทนคำว่า ใช่ หรือ ไม่

พุด: เด็กๆ ของพระเจ้า พวกหนูช่วยเหลือเพื่อนบ้านไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ไม่”

พุด: เด็กๆ อยากช่วยเหลือเพื่อนบ้านใช่ไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ใช่”

พุด: งั้นจงลุกขึ้นและช่วยเขา

เด็กๆ ยืนขึ้น

พุด: เด็กๆ ช่วยเหลือเพื่อนบ้านจนสุดความสามารถไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ไม่”

พุด: งั้นจงช่วยเหลือเขาด้วยมือข้างขวา

เด็กๆ แกว่งมือขวา

พุด: เด็กๆ ช่วยเหลือเพื่อนบ้านจนสุดความสามารถไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ไม่”

พุด: งั้นจงช่วยเหลือเขาด้วยมือข้างซ้าย

เด็กๆ แกว่งมือซ้าย

พุด: เด็กๆ ช่วยเหลือเพื่อนบ้านจนสุดความสามารถไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ไม่”

พุด: งั้นจงช่วยเหลือเขาด้วยเท้าข้างขวา

เด็กๆ แกว่งเท้าขวา

พุด: เด็กๆ ช่วยเหลือเพื่อนบ้านจนสุดความสามารถไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ไม่”

พุด: งั้นจงช่วยเหลือเขาด้วยเท้าข้างซ้าย

เด็กๆ แกว่งเท้าซ้าย

พุด: เด็กๆ ช่วยเหลือเพื่อนบ้านจนสุดความสามารถไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ไม่”

พุด: งั้นจงช่วยเหลือเขาด้วยศีรษะของเธอ

เด็กๆ หมุนทรวงศ์ส่วน

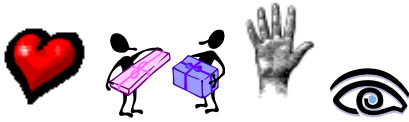
พุด: เด็กๆ ช่วยเหลือเพื่อนบ้านจนสุดความสามารถไหม?

เด็กๆ ตอบว่า “ใช่”

พูด: ฉันก็ถึงเวลาพักได้แล้ว
เด็กๆนั่ง และทำท่าพัก

งานฝีมือ:

ให้เด็กๆย้ายไปยังพื้นที่ที่เตรียมไว้สำหรับทำงานฝีมือ

- ให้เด็กวาดภาพเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่น

สรุปบทเรียน:

ให้เด็กๆนั่งในวงกลม

- นำเด็กๆในกลุ่มอธิษฐาน ทูลขอพระเจ้าที่จะช่วยให้พวกเขาเป็นคนใจดีต่อเพื่อนบ้าน
- จบลงด้วยการร้องเพลงคริสเตียนที่เด็กๆชอบ

ผู้สอนประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง: กิจกรรมใดได้ผลเป็นอย่างดี? กิจกรรมใดไม่ได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปอย่างไร

การประเมินผลผู้เรียน: